

[Justitsministeren.]

fantasiskabte, Forbrydere. Al denne Bagvaskelse af vort Land og vort Folk, som vilde komme op i en saadan Agitation, er desuden i allerhøjeste Grad usandfærdig og ubegrundet. Vi har netop i vor nye Straffelov, som blev vedtaget i 1930 og traadte i Kraft i 1933, en udmærket Straffelov, som indeholder de mest hensigtsmæssige Bestemmelser til Forbrydernes Bekæmpelse, og som er præget af en Kultur, som vi kan være stolte af at have lagt for Dagen ved Vedtagelsen af denne Straffelov. Vi er snart færdige med at indrette et Fængselsvæsen, som bygger paa de bedste og indsigtfuldeste Mænds Arbejde, og som bliver indrettet saaledes, at jeg tør sige, at naar dette staar færdigt i Løbet af et Aars Tid, saa er der intet Land i Verden, der har et mere hensigtssvarende Fængselsvæsen, end vi vil have det her i Landet; vi vil kunne indbyde Udlændinge til at komme og se det danske Fængselsvæsen, og de maa da erkende, at det er det bedste Fængselsvæsen, som de noget Sted kan faa at se. Det er ikke saadan, at det er et Pensionat. Fordi en Laban, som har siddet i Arrest, har sagt, at det er et bedre Pensionat, kan man dog ikke tage det for lige saa bibelfast som de viseste Mænds Udtalelser. Nej, jeg kan forsikre det ærede Medlem, som er bange for, at Folk har det for godt i vore Fængsler, at hvis de kom inden for Fængselet, bare et lille halvt Aars Tid, vilde de aflægge et helt andet Vidnesbyrd. Man kan være rolig for, at de Folk, som virkelig har været i Fængsel her i Landet, lovpriser ikke Fængselet som et mildt og behageligt Sted.

Der vil forhaabentlig ikke være mange i Danmark i de kommende Aar, der kommer til at prise en bestemt Del af vore Fængsler, nemlig *Ungdomsfængselet*, men dette er nu ellers et udmærket indrettet Fængsel, hvor unge Mennesker, som maaske paa Grund af Letsindighed eller Ubetænkksomhed er kommet ind paa Forbryderbanen, netop paa det bedste bliver paa-virket til at vende tilbage paa Lovens Grund. Men det sker ingenlunde paa en særlig mild Maade. Det forekommer alle, som bliver hendømt til Ungdomsfængsel, at de bliver gruøst haardt behandlet ved den Dom, de faar, fordi de maaske for en forholdsvis lille Forbrydelse kan risikere en meget langvarig Straf, idet de bliver hendømt til Ungdomsfængsel paa ubestemt Tid og først inden for en Tidsgrænse af 3—4 Aar kan komme ud, naar de gennem god Opførsel har vist, at de roligt kan sendes ud i Samfundet, fordi de nu er op-

draget til at blive gode, lovlydige, ordentlige Mennesker. Det er altsaa ikke særlig Mildhed, man finder her. — Desuden er vort Politi blevet forstærket og er vokset meget i Dygtighed, især i de sidste Aar.

En Fremstilling, som gaar ud paa at vise, at Retsbeskyttelsen her i Danmark lader saa umaadelig meget tilbage at ønske i Forhold til, hvordan det er i andre velordnede Samfund, er derfor ganske ugrundet. Men vi vilde stadig høre den paa alle Landets Talerstole, hvis nu en hel Række Rigsdagsmænd rejste ud og agiterede for Dødsstraffens Genindførelse; for det maatte jo være Grundlaget for en saadan Agitation. Derfor finder jeg det meget urigtigt at komme med et saadant Forslag. Hvis de konservative Forslagsstillere derimod virkelig er Tilhængere af Folkeafstemning, saa kan vi i et Udvalg enes om almindelige Regler desangaaende. Det Tilbud har aldrig været gjort over for Det radikale Venstre, dengang vi var i Mindretal og stillede Forslag om Folkeafstemning, knyttet til bestemte, specielle Forslag. Sandsynligvis bliver Resultatet af denne Sag, hvor de Konservative leger noget med Ilden, at den hittilværende konservative Modstand mod Folkeafstemning undergraves, og det tror jeg er det eneste, de faar ud af det. Og saa gaar det dem efter det gamle Ord, at den, der graver en Grav for andre — og vi ved jo nok, hvem denne Grav skulde graves for —, falder selv i den; og det har de ærlig fortjent for det lille Stykke Politik, der her er lavet.

Axel Dam: Da jeg egentlig ikke citerede det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Udtalelse, men kun gav mit Indtryk af den, beder jeg om Tilladelse til ordret at citere de faa Linier, som det her drejer sig om. Det staar i Folketingstidenden 1927—28 Sp. 4676. Det ærede Medlem udtalte:

„Det havde efter min Opfattelse været langt rigtigere og maaske ogsaa en Smule værdigere, hvis Forslagsstillerne, naar Retsstatspartiet vil gaa ind for den almindelige, ikke tvungne, Værnepligts Afskaffelse, selv havde stillet direkte Forslag herom. Dette Forslag kunde da have indeholdt en Bestemmelse om, at Forslaget, hvis det blev vedtaget, skulde bekræftes eller forkastes ved Folkeafstemning. Dette vilde have været mere rationelt og efter min Opfattelse ogsaa mere i Overensstemmelse med et heldigt Princip for Folkeafstemningens Anvendelse i Folkestyret.“